

LÜHIKOKKUVÕTE

Käesolev magistritöö keskendub arendusprojektide protsessile Eestist alguse saanud rahvusvahelise meelelahutuskontserni näitel. Uurimisprobleemiks on asjaolu, et kontsernis puudub ühtne arusaam ja lähenemine arendusprojektide protsessile, hoolimata suuremahulisest arendustegevusest. Töö eesmärgiks on välja selgitada kontserni arendusprojektide protsess ja selle kitsaskohad ning luua parendatud ja ühtlustatud protsessimudel, tuginedes protsessi- ja projektijuhtimise teooriatele ja mudelitele.

Töö raames viiakse läbi kvalitatiivne uuring poolstruktureeritud intervjuude näol. Kogutud andmeid analüüsitakse kvalitatiivse sisuanalüüsi abil. Uuring näitab, et osalejatel on erinev arusaam protsessi ülesehitusest. Arendusprojektides osalejad näevad oma rolli selgena, kuid teiste osaliste ja protsessi ülesehitust üldiselt ebaselgena. Enim rahulolematust väljendati suuremahuliste, mitmeid grupi funktsioone hõlmavaid ning IT ja tarkvaraarendusega seotud projektide suunas. Uuringus tõstetakse esile ka projektijuhi rolli puuduseid ning kohati selle täielikku puudumist.

Uuringu tulemustest järeldub, et ebaselge arendusprojektide protsess tuleneb suuresti grupiülese strateegia, struktuuri, rollide selguse ning projektijuhtimise kompetentsi puudumisest. Töö tulemuste ja teoreetilise raamistiku põhjal luuakse TO-BE mudel, mida organisatsioon saab kasutada kõikide arendusprojektide puhul sõltumata projekti iseloomust ja tütarettevõtete tegevusvaldkonnast. Mudeli juurutamiseks teeb autor neli ettepanekut: äridele vastutava rolli andmine projektijuhtimises, projekti järelvalve suurendamine, protsessi parendamist toetava keskkonna loomine ning protsessiomaniku määramine.

Võtmesõnad: projektijuhtimine, äriprotsessid, protsessijuhtimine